

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

У 2007 році Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя розпочав системну підготовку іноземних студентів (спеціальності – «менеджмент організацій» та «інформаційні управляючі системи та технології»), що зумовило низку проблем, однією з яких стало опанування новоприбулими української мови. Надзвичайно гостро постало питання методології вивчення української мови як іноземної, яка на сьогоднішній день розроблена недостатньо.

Загальновідомо, що ознайомлення з рідною мовою відбувається спершу в усному варіанті, а потім (уже в навчальних закладах) йде засвоєння письма, граматики. Вивчення української мови іноземними студентами у нашому університеті здійснюється з «абсолютного нуля», тому важливим на цьому етапі стає використання мови-посередника (англійської чи французької), за допомогою якої викладач може пояснити студентам особливості мовних явищ та процесів.

Очевидно, що для отримання міцних знань із іноземної мови слід розпочинати із засвоєння фонетики та лексики, поступово ускладнюючи процес граматичними елементами.

Викладаючи українську мову, необхідно враховувати і рівень стартової підготовки студентів, оскільки іноді в одній групі можуть бути і молоді люди, які закінчили підготовче відділення, де мали понад 700 годин для вивчення української мови, і новоприбулі. Різною є і мета їхнього навчання – від елементарного побутового спілкування до досконалого володіння лексичним, граматичним багатством мови.

Тому доводиться постійно працювати над вирівнюванням знань, готуючи для цього завдання різної складності, залучаючи сильніших учнів до процесу викладання, використовуючи ігрові форми, котрі дозволяють змодельовати різні ситуації.

Актуальною залишається проблема забезпечення навчального процесу підручниками, які є головною ланкою між викладачем та студентами. Опанування будь-якої іноземної мови відбувається у кілька етапів, на кожному з них важливим є підбір як лексичного, так і граматичного матеріалу. На жаль, лексичний мінімум української мови розроблений ще недостатньо, хоча це намагалися зробити Н.Ф. Зайченко та С.А. Воробйова у підручнику «Практичний курс української мови для іноземців: усне мовлення».

Відсутність повноцінного методичного забезпечення стимулює викладачів до активного творчого пошуку, до застосування інтегрованого підходу до навчального процесу.

Сьогодні чільне місце посідають інтерактивні методи викладання, у процесі застосування яких моделюють реальні життєві ситуації, пропонують проблеми для спільного розв'язання, використовують рольові ігри, які активізують творчі здібності студентів, мобілізують їхню увагу, навчають їх швидко будувати своє мовлення, відшуковуючи відповідні засоби для вираження змісту.

Адже основна мета, яку повинна переслідувати методика викладання української мови як іноземної – комунікація, тобто вміння спілкуватися не тільки в навчальній, а й позанавчальній ситуації.